

РЕШЕНИЕ

№ 1535

гр. София, 11.03.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 01.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора С. Димитров, като разглежда дело номер **6920** по описа за **2013** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. с чл.63, ал.1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Д. Н. Майсторски срещу решение, постановено по НАХД № 2446 по описа за 2013г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 116-ти състав. С решението съдът е потвърдил Наказателно постановление (НП) № 63727 от 07.01.2013г. на Началник АНД Отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на жалбоподателя на основание чл.178д от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 (двеста) лева за нарушение по чл.98, ал.2, т.4 от ЗДвП.

В касационната жалба оспорващият излага доводи за това, че действително е паркирал на място определено за хора с трайни увреждания на паркинга на магазин „К.“ в[жк]. На този ден – 23.12.2012г. обстановката на паркинга и около магазина била изключително тежка заради пазаруването преди К.. Задръстването било толкова голямо, че нямало движение и водачът попаднал в капан. В същото време имало 7-8 свободни места за МПС на хора с трайни увреждания. До тях имало полицаи, но те предприемали нищо. Затова касаторът и още 2-3 автомобили спрели на тези места, а полицаите не реагирали на това. Освен това останали свободни 3-4 места и за хора с трайни увреждания.

Ответникът по касационната жалба – СДВР не изпраща представител и не взема становище.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата и законосъобразност на решението на СРС.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211, ал.1 АПК, вр. чл.63, ал.1 ЗАНН от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и съдът следва да я разгледа по същество.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление.

При постановяване на решението си СРС е извършил проверка на издадените АУАН и НП като правилно е приел, че същите съответстват на изискванията на ЗАНН.

По делото няма спор по фактическата обстановка. Проведен е разпит на актосъставителя – св. Р.. Същият потвърждава посоченото в АУАН. Самият водач нито във възраженията си по АУАН, нито в жалбата срещу НП, нито в съдебното производство, вкл. и в касационната жалба, не излага нещо различно от описаното в АУАН и възприето от СРС. Същият само обяснява причините, поради които е извършил нарушението, както и че то нямало особени последици (останали свободни места за паркиране).

При така установената фактическата обстановка СРС е направил правните си изводи.

След направена преценка на събраните пред районния съд доказателства настоящият състав споделя същите фактически констатации и правни изводи.

Не се констатираха процесуални нарушения в административнонаказателното производство и в съдебната му фаза пред СРС.

Нарушението е безспорно и при наказването му не е нарушен материалния закон.

Правилно СРС е приел, че конкретните причини на жалбоподателя да паркира именно на такова място, продължителността на престоя на МПС на такова място, пътната обстановка, обстоятелството, че останали свободни места и т.н. са ирелевантни към факта на извършване на нарушението доколкото нарушената норма - чл.98, ал.2, т.4 от ЗДвП не предвижда изключения.

С оглед всичко по-горе настоящият състав счита, че постановеното от районния съд съдебно решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София – град, IV-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 29.04.2013г., постановено по НАХД № 2446 по описа за 2013г., Софийски районен съд, Наказателно отделение, 116-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

